

Korte Mededeelingen.

Arsenicum in Cement. Volgens onderzoekingen van J. E. Hinkins, Chicago, kan in vele in den handel zijnde Cementpoeders As. worden aangetoond, vele andere fabrikaten zijn daarvan vrij. Met het oog op de klachten, somtijds vernomen, dat onder eene cementvulling de pulpa te gronde gaat, is dit onderzoek zeker van gewicht. Hierbij moet er op gewezen worden, dat verschillende gevallen, waar de uitslag twijfelachtig was, als geen As. bevattend genoteerd werden. Om dus volkomen zekerheid te verkrijgen dat geen spoor van As. aanwezig is, zal een vernieuwd onderzoek met grootere hoeveelheden noodzakelijk zijn. De vloeistoffen waren alle As-vrij. De volgende preparaten werden onderzocht en gekeurd:

W. V. B. Ames, Metalloid	Geringe As.-reactie.
S. S. White Co., Harvard	Geen „
C. Ash & Sons, Excelsior	Geen „
H. D. Justi & Son	Zwakke „
Britton, Vitrified, Geel en Grijs poeder	Duidelijke „
Hammond, Oxide, Geel poeder	Duidelijke „
„ „ Grijs „	Geen „
C. A. S. Gelb	Geen „
Cleveland Standard	Geen „
Caulk's, Diamond	Sterke „
Fossiline	Sterke „
Lynton	Geen „
id. paargrijs poeder	Duidelijke „
Onyx, Johnson & Lund	Sterke „
	(spoor van Antimoon)
Enamel, Johnson & Lund	Sterke As.-reactie.
	(spoor van Antimoon)
Lithos Protect. Supply Co.	Geen As.-reactie.

De opmerking werd gemaakt, dat slechts een gering deel van de cement-massa, en dan nog in harden toestand, met het dentine in aanraking komt. Eigentlijk zou men het verharde cement gedurende eenigen tijd in eene passende vloeistof moeten leggen, en deze dan op As. onderzoeken.

Gipsafdrukken. Sprekende over de belangrijkheid van goede scherpe afdrukken, vooral noodzakelijk bij het reguleeren der tanden, geeft Lukens, St. Louis, een methode aan, die in zijne handen onberispelijk werk levert. De gewone methode, om den lepel met gips en al te verwijderen, verwerpt hij geheel. Nadat de gips in den mond hard geworden is, neemt hij den lepel weg, en maakt op daarvoor geschikte plaatsen, meestal over de hoektanden, insnijdingen met een pennemes. De gips kan dan bij gedeelten afgenomen worden; hoe harder de gips, hoe beter; de stukken worden terzijde gelegd, tot zij volkomen droog zijn; daarna worden zij nauwkeurig aan elkaar gepast en met kleefwas bevestigd. Wegens de expansie der gips is het onmogelijk deze weer in den lepel te brengen, maar dit is ook niet noodig. Men moet natuurlijk zorgen, een lepel te nemen, die goed in den mond past, zoodat de gips overal in voldoende dikte aanwezig is. Om den lepel gemakkelijk te kunnen verwijderen, moet hij inwendig gepolijst zijn, en na elk gebruik zorgvuldig gereinigd worden. Ook is het noodzakelijk dat de gips van goede kwaliteit zij en in goede conditie blijve. Daartoe moet men ze in goed gesloten bussen bewaren, en na perioden van vochtig weer onderzoeken, en als het noodig is, uitdrogen.
